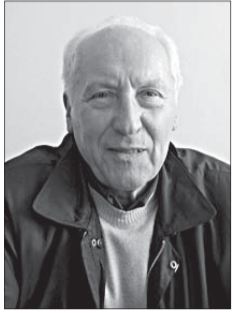

Майстер – за посадою, педагог – за покликанням

Учні групи ПМЕ-8 Львівського між-регіонального вищого професійно-технічного училища залізничного транспорту вважають своїм другим батьком майстра з підготовки помічників машиністів електровозів та електропоїздів Сергія Біского (на фото), адже він ставиться до них вимогливо, справедливо і з любов'ю. Учні цієї групи вивчають дві спеціальності – помічник машиніста електропоїзда та слюсар із ремонту рухомого складу.

Коли я запитала в Сергія Миколайовича, скільки учнів, майбутніх помічників машиністів-слюсарів із ремонту, навчалася у нього, майстер так і не зміг назвати конкретну цифру, адже за 45 років праці в училищі груп було дуже багато. Щоразу, коли вихованці його групи завершують навчання в училищі, йому стає щемно на серці – чи зможуть вони знайти місце праці на залізниці?

Викладачі та учні вважають Сергія Миколайовича педагогом за покликанням. Дисципліна, вимогливість, строгість – це основні критерії у ставленні до хлопців, більшість з яких опинилися поза батьківським домом.

– Якщо в групі навчаються учні після 9 класу, то у перший рік навчання таких хлопців треба привчити до праці, за ними необхідне пильне око вихователя, строгий контроль, щоб не було бажання тратити свій час на дурниці, – говорить Сергій Миколайович. – У мене є своя методика виховання, яка полягає у тому, що кожен, хто не виконує поставлене на виробничому занятті завдання, долучається до корисної праці. Усі учні знають, що дисципліна у мене на першому місці, і ніякі симуляції з цього приводу у мене не проходять. Тому другий рік

навчання дає позитивні результати – учні, привчені до вимогливості, до праці, надалі не створюють проблем ні собі, ні училищу.

Мене батько навчав ставитися до роботи відповідально і завжди прагнути бути прикладом для інших, тож і я своїм учням говорю, що без відповідальності і дисципліни на залізниці нема що робити.

Стати залізничником Сергія Біского просив його батько, який хотів, щоб син продовжив справу його діда, який працював на залізниці у Києві ще за царської Росії.

– Батько написав у Міністерство шляхів сполучення з проханням дати йому відповідь, де його син зможе навчатися на помічника машиніста паровоза, – розповідає Сергій Миколайович. – Із міністерства прийшла відповідь, де була вказана адреса 10-го училища у Львові, що на вулиці Снопківській. Отак я вступив до училища, закінчив його через рік, і мене скерували на роботу в локомотивне депо Схід (нині Львів). Трудився спочатку кочегаром, потім помічником машиніста паровоза, згодом скерували мене на курси помічника машиніста тепловоза і відповідно перевели працювати у локомотивне депо Львів-Захід. На тепловозах ТЕ-7 разом із машиністом Олександром Петровичем Корнегініним водили швидкісні пасажирські потяги Москва–Будапешт, Москва–Прага до Жмеринки.

– А як почалася Ваша праця на викладацькій ниві?

– Якось зустрів свого колишнього майстра 10-го училища Віктора Васильовича Кушніра, який і заігував мене працювати в училищі. Отак із серпня 1968 року я викладаю виробниче навчання в училищі. До 1984 року училище було на вулиці Снопківській, а потім його перебудували на Левандівку і присвоїли номер 52. Пригадую, як зі своїми учнями, а це була група, у якій навчалися дорослі хлопці 25-29 років, ми добудували їдальню і гуртожиток 52-го училища.

На виробничих заняттях Сергій Миколайович навчає учнів того, що має вміти слюсар із ремонту рухомого складу

та й загалом кожен чоловік, – тримати молоток, користуватися зубилом, працювати напилком, різати ножівкою, рубати метал, паяти тощо. Як сказав один із учнів 8-ї групи, не кожного вдома батько всьому цьому може навчити. Староста групи Петро Добей приїхав до училища з Батьового, мріє працювати на залізниці, як і його батько, мама та родичі. Богдан багато чого навчився у свого вчителя Сергія Миколайовича і сподівається, що не розчарується в обраній професії – помічника машиніста електровоза. Інший випускник групи – Василь Зварич із Турківського району – зазначив, що хоча він і виріс у селі та багато чого вмів робити, але працювати напилком, рубати метал його навчив Сергій Миколайович. Хлопці сміливо звертаються до педагога і в питаннях житейських, він для кожного знаходить час. Працювати машиністом мріє кожен із випускників училища, та якщо на даний час вакансій на підприємствах залізниці не буде, то хлопці набуватимуть досвіду слю-

сарями з ремонту рухомого складу із перспективою, звичайно, трудитись помічниками машиніста. Серед випускників є чимало дітей залізничників, які мріють за прикладом батьків стати залізничниками. Сергій Біскій вболіває за майбутнє кожного свого учня, як за рідну дитину, болісно переймається питанням виробничої практики, яку не всі мають змогу сповна пройти. Власне за цю батьківську любов Сергія Миколайовича люблять і поважають тисячі його вихованців, які нині трудяться у різних підрозділах Львівської залізниці.

Залізнична династія Сергія Біского, як і мріяв його батько, продовжується. Син і донька – залізничники, онук після закінчення Львівського залізничного технікуму теж навчається в Українській державній академії залізничного транспорту в Харкові.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

На фото: Сергій Біскій разом зі своїми вихованцями. Фото автора

Зимові Карпати та різдвяний конкурс

За доброю традицією юні залізничники Львівської дитячої залізниці під час зимових канікул відвідали низку святкових заходів. З січня група юних залізничників вирушила до новорічної ялинки в центрі Львова та на Різдвяний ярмарок. Разом із численними туристами та мешканцями міста юні залізничники почастилися святковими смаколиками – ароматними пампушками та різноманітними солодощами.

Активний відпочинок продовжився у засніжених Карпатах. 10 січня група юних залізничників разом із майстрами дитячої залізниці Галиною Котеньовою та Іриною Топорівською вирушили у Славське. За словами Галини Котеньової, зі справжньою зимовою погодою львів'янам пощастило – падав невеликий сніг, щипав щокиморозець. Дорога потягом до Славського промайнула швидко, і після поселення діти відразу вирушили до гори Тростян. Наприкінці дня червонощокі від морозу та у захваті від проведеного часу всі повернулися на ночівлю. Як розповіла голова ради юних залізничників Ольга Охрімчук, найсміливіші каталися на лижах та сноубордах, решта – на санчатах: "Усі були в захваті від зимових гірських краєвидів,

від катання на засніжених схилах, адже більшість групи була в Карпатах уперше. Увечері дружньою компанією ми грали у сніжки, смажили шашлики та співали під гітару колядки. А вранці наступного дня, залишивши на згадку зимовим Карпатам власноруч зіплену снігову бабу, щасливі від відпочинку усі ви-

рушили додому. Разом із нами були й троє юних залізничників з Донецька, які не вперше приїжджають до Львова на різдвяні свята. Загалом новорічно-різдвяне святкування юні залізничники провели в бадьорому настрої, із веселою колядою та віншуваннями на добре здоров'я до наступних свят".

На зимових канікулах юні залізничники продемонстрували й свою майстерність колядування. Під час конкурсу "Дитяча колядує" кожна зі змін прагнула якнайкраще виконати традиційні різдвяні пісні. Музичний акомпанемент учасникам забезпечили їхні товариші – учні дитячої залізниці Богдан Шишка, Роман Семенов та майстер виробничого навчання Юрій Маланчук. Як розповів Роман Семенов, упродовж двох тижнів – напередодні новорічно-різдвяних свят – учні дитячої залізниці ретельно готувалися до конкурсу: "Ми готували сценки, повторювали колядки, підбирали акорди на своїх музичних інструментах. Колядки "Во Вифлеємі нині новина", "Небо і земля", "Нова радість стала" під акомпанемент гітари, труби та акордеона звучали дуже гарно. Зрештою було вирішено не визначати переможця, адже всі зміни колядували гарно. Юні залізничники продемонстрували й свої артистичні здібності, перевтілюючись у героїв різдвяного вертепу. Завершився конкурс загальною колядою "Добрий вечір тобі, пане господарю", яку разом проспівали діти, батьки та майстри дитячої залізниці".

Тетяна АНДРУШКО

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресурсне свідцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 694.
Замовлення 198.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".